
“POVOLÁNÍ ANEB VŠÍM ČÍM JSEM BYL, BYL JSEM RÁD „

Literární soutěž POLABSKÁ VRBA 2022 – X. ročník

NAPSALA: EVA NEČADOVÁ
ROK NAROZENÍ 1939

DOMOV POD KAVČÍ SKÁLOU - ŘÍČANY
BŘEZEN 2022

Jsem narzena na kačátku vážnou 21.4.1939. Do rodiny malosmíka. Rodiče Josef a Emilie Homolové jako první dítě. Smrzeni Josef a Jaruška, ta půměla ve 3 měsících. Bratr byl r. 1935 a po něm bratři Jaroslav r. 1942. Když jsme se sestřičkou a nejsem. Také kory, prase a drobné ptáčky, které se rázůmži i do pluku.. a nejsem. Mame i my dili všechny povinnosti formální. Vše udělej a jdi si hrát to bylo heslo máško salinka. Slavní naplnění škola učebny. Ty povinnosti, je třeba starost připravit kmeni pro kachmy, housaly, kváka a lamy očíslo. Pak jsme se mohli zúčastnit hřív a řeřich pohledal bylo, že druhý dili nemají. Do školy jsem chodila v podne' rsi. Meli jsme učitelské manekély lepsi jíme si přál nemohli. Starost aby shrom se něco nového, dokázali nás využít i ve volném čase i dívalo jsme hráli. Byla to drojlička, paní učitelka nás mela vtažené ruce, 3,4,5 lůdce byl pán ředící. Tepilo se v kamenného blízcečku. O školu se starali dobře a vyučovali vše. Když řeřich jsem narodila 2 synové postupně a měli slavku Toníčka, která byla dobrá důstředná. Byly to hruškové v jedné škole a v jedné rsi. Také jsem chodila do sokola vyučil, pěkný tělocvičný sál jeho ryfarovi. Také se sde promozovali kino. Venice říla karlovarským, oslavou co se v kalendáři objevilo. I tančí v rámci konání jednolitiny společnosti. Bylo jich dost, hasiči, sportovci vrav řen, kSC, mládež saly spolek sládkářů. atd. Bylo mnoho o společnou rekvizi při tak říká' práci v semidešti.

1)

Jako dítě jsem měla ráda došinky, avšak při mlácení obličeje, když se mi někdo pozoroval lidé kolem mě říkaly na obličeji, když má své místo. Co jsem si uvídala nejvíce občerstvovací pěstlinky chleba se sádlem melta. Pak kolmo v roce 1949-50 přišel čas, kdy se počítalo s společným hospodařením, když odvrdal pře hranice do společného sláje. Když už se můj otec hodně angažoval i politicky: Ale ráno byl méně občerstvený a peněz. Otec už pracoval v porážné dojídkách do Hloubětína do překlizkáren pro ekonomické potřeby, když políčovali otec rušit doma a doprovázet do Prahy manželku do čokoládorek. Taky v následujícím dekém poskytovat pomoc doma a o ubě se starat. Tak se tak staral o to společné hospodaření, když poslán shromáždění na školní na půl roku do Bohosudova na Moravu. Všechno nám přišel sourozenecký bratr Žďárek opět přišel i pro nás častovat se o něho starat. Otec prošel školním v letech 50. letech je do současném pojmenování. Je poslán na správce ČSSS a tak celá rodina se přesídlovala na statek Zámeček Kynšperk, dostáváme nový domov. Nejdříve bratr jede do učebního ročníku do Klatovské mohelnické internát. Ja jdu do 6. třídy na garníček Kynšperk. a po půl roce jdu na Mařínský Zámeček osádkování priory. Bykli jimi si když do když čas. Ale návrat domů, otec hospodaření opět počítal mě i dobrým následky. Tak přidal statek novému následci a otec byl poslan na další úpradovny statek do Brumovu Sokolovu, mladší bratr chodí r. místě ~~do~~ bydlí do školy

ja' dochažím 5 km do Oloví u Kraslic, v zimě na lyžích
 do 7 hůd, ale jsem na půl roku, v pololehém měním škol
 a maturitním spojení do Školy. Umíma školy přinášet sebou
 různa a různa si myslí, má větší a spolužáky, je to hezké.
 Tady v Škole jsem vstoupil na přel. ředitelka Mila v r. 1951, je nás
 víc a jde o malé sourozence je rovný, pomáháme mamince, která
 pracuje k můj nádejem stále v činnostním provozu. Ne, se
 bývám se mělci kamarádi a byl mui dětmi, podle možnosti
 ji budeme s sebou. Oba skoro normálně je v leto činnosti správe
 od 4 hod od rána a včer dle kanceláře. Věnuje se ji plně.
 Naš po byl je opět marušen oliv opět po roce a půl přidává stále
 svému vlastnictví, je poslav na ČSSS Litol u Podbořan. Tady se
 povídáme o bratrovi dítě. Je to rok 1953 tady se narodila mui
 ur poslední ředitelka Danov. Chodím do 8 a poslední hůdu v
 Podbořanech. Do školy přichází nabory na další studia. Chce
 se od nás pochodemlu'. Rozhodnula' pro roj Škole, spojárka.
 Rodiče měly mudi. Měla jsem se dlouho, lehce strava a pláž.
 Přišlo mazání, kdo má rodice v pomědile, musí děti do pomědile.
 Škol. Mělo velkou measkocilo, rodicům jsem celá lela pomáhal
 a měla jsem proti. Násilup na ZUŠ, pomědilecká měnovská škola,
 ne řidiči na Toužimku. Učitelské místo i svůj ředitele slal. Měru
 bylo rozloženo, lidem určil a lidem praxe jako slajoví cíky.

Prošli jsme vším a mohe píci, cí i když spolužáci při vikendech v podiu se mi do školy nesáhli, já jsem si srykla a bavilo mě něč. I když jen s rybářkou, až po škole a pak rokem pracovala na řešení na Technickou nemocnici školu na Znojmo. Míjí se také se zoologickou. Vše jsem domu podružila a tak po ukončení školy rušilářem na řešení slál na práci no rok. O vikendech jsem k podiu a k nim nebyla jsem souzavazena, a mohla jsem jak se maminka musí odáčit. Pracovala opět jen na výročním výrobců a otec na slálu správoral, dali mu ke ruce řešení tak abo mít rovnají, ale zdeho čas se měl vymínil. Takříž mi požehnal, že ukončím práci na řešení slálu a další půl roku budu uplnovat na domlu slálu. Tím skončí i rok a my pomoci me rodině. Také asi v roce 1954 - 55 bylo opět nařízené dosidlování po hranici i na tento slálek jsem postála mladé lidé ČSM, osmičlenná pomoc budovat po hranici. Mít od slálu výšší komfort. Z budované ubikace s příslušenstvím a i jíkni mládežnické kluby, bylo dosti koupojil se a mimo do práce i kulturního ríli. Bylo veselé i působné. Vydařovala jsem se pro sebe i pro rodinu. Odkádala jsem tři malé sourozence. Je pravomo, že v rozmezí lety platily nedostatečnosti. Na tu druhou byly malé. Dle jsem rušila na porád a tak se mi jsem počaly mít ohledně dalšího studia.

Muj život je sed "právě s medailovou prací a i různé příležitosti na příklad práce v lese, u dřív ve školce, práce v počinkové kuchyni a tak. Ač zde dělala to často, práce mě bavila a všechna dobrá práce. Asi to mě je naučeno od mého otce. Ale opět pustil ráváme, ale i tady odráží svou práci a je přeložen. Je možné možnou vzdádat se JKD a odtud je pustán na JKD Drážďany jako instruktor JKD. Opět jiná věc je jiný lidé. Zvykáme si a pustáváme. Je to JKD, ale je to poměřitelně normálně. Stejně starosti stejná práce. Když bylo rok
a pol. roku 1956 kdy se stala podivná událost a my hrály skončil
muj život na vojné, můly misí před koncem vojny. Rodiny se
to doklo hodně, můl počít vojensky a rodinu domu někdy
přizájemek kde jsme se i narodili, smutná událost. A maminka mi
dal náhlila byt male v cizině, obléka domu. A tak se i stalo.
Pracovala dorela rychle domu. Naš dům byl ještě promytný
dostal jsem byt od JKD a otec byl hned i předsedou JKD a
maminka opět svobodná. Po čase asi nechytěl jsem se svého
repálky. Ne otec mohl pamětní dopřádil do Prahy - Hloubětín
do tovarny na pískovky, práci na směry. Téhle jiná práce, práce
u různých strojů. Přečle jsem si zvykla a práce mě bavila,
když ho mohla jistotou. Po deji jsem ho mala i svou
lásku i manžela, mali jsme se v prosinci r. 1958.

Bydli jsme spolu a malí možnosti u babičky a dudy.
Jedli jsme spolu i do práce. Tělo se mi dře ČSÚ dře pracovala, byli jsme mladí, k tomu všechno připravila i podniková škola. Odtud na Mnichovské. Při nám noš autobus odpoledne a podnikov vlastnil a z neděle odvázel ar k domovu. Mu děla povinnou práci je vyúčten dívčí škola. Po neštěstném porodu v r. 1959 jdu rány raději opět do práce. Manžel měl funkci u krajského geopisika. A pro mě je to také změna. Po několika dnech lehotlivém pohledu na svého syna Vladimíra a jsem doma, ale opět si nacházím při méně významnosti jako skupinářka mladých lidí na slavném slatku. V r. 1961 se narodil syn Stanislav po malířské, když hrátky opět přišly do práce i s pauzama na slavném slatku, jsem opět zárukou lehobrada. Druhý porod nasazený syn Vladimír, následala jsem do roku 1964
druhého domu. Ale pivo bylo poškozené. Tedy už bydlíme ve větším dome u staričku, ale z jeho. Kádny komfort roda se nosí stahovn a dolu, lepi se z kamenek a klobouků, ale jde na to rádi. Když bydlí museli jsme se postarat o novou slavnou. Tak když nastupují opět do ložnice, ale protože muž mi je denní k němu klicem dělá jsem pracovala jsem odpoledne méně. Bylo ho mnoho. Takto jsme žili do roku 1968 - 69. Bydlíme u babičky už mnoho let. Iludali jsme něco jiného.

Inzerát nás odstěhoval až do fyzické české v Praze a malou
vernicí Šimšonice. Dostali jsme pak jen drojdomku se sáhra-
dou a dvorkem. Také na starost 19 dojme celý školní rok se strojním
dojením a Mladějenskou rádce na mleko. Od jara do
podzimu se páslo. Pro můj a děti to bylo dobrodružství.
Malo nám mali nechal deputál na mleko, tak jsme prošla školním,
abych mohl rádit ne druhému drojdomku svůj odkaz, a
se vším společněm skočím, milené myšky, chleba, pečivo, uzeniny
jírovy rodiny cigarety sladkosti. Když ne všechny do půvabu. Banala
měla prase pro lidí a u dojme byl úspěch. Dobře jsme se
s lidmi ne vši dobré skáli. Somkova jsme měli na spory, ale
nepapíři se někdo měl. Maxiška maminka měla chléb směl
bez krátké, myškila i s předsedou JZD v ohledu i bytorka
rodili měho můj JZD Kunice a i předseda byl u nás. Bylo
o něco lehčí pochodozání protozě, celi by z roby jsme rádiši o
autobus do školy pro děti a mužskali, chodili 4 km do školy
a nás chodil jin ten shansí syn druhý byl doma. V noci
je vozil traktor na kraj Praže ostatní 3 km museli dojet do
Sedlce. Tak jsme smlouvu dodrželi a mohli se domů do Kunic.
Práci mi měl registrace jako sekretář JZD a já prosí v poště
i řízení. Bydli jsme provizorně nechy jen rok než bytorka
byla dokončena. Práci jsme oba půvabu a byli jsme spokojeni.

Po čase mě JZD poslalo na doškolení do původní školy do Slavonieku ke stejně nědomostí dílané i k řidičákům bratrův, Chvalitebně skončeno a za to jsem dostali 3 dny ročná neštěstí, byl tam nám vydán ryzcův líst a dalek nám byl podán s jednem svinném sklepku. Byly hodiny moř milí. Po tomto úspěchu se mi rozhlelo studia naší původní původní školy a Benesově, přijímateli skousky jsem nechádal, ale rády přijde to ale, než ráčal provoz být vydána do Tábora. Trochu komplikace jeden den přespol. Bylo doporučeno pomoc od manžela a lekyně, říkalo vlastně, že starších půl roku velké snahy i slohy jsem měl hlavně hodinu pracoval i p. profesor, když jsem ho vzdala. Míříme to dodnes. Tak když jsem nenuvolila realizoval studium, pochopili jsem se mi ještě dál. Shodou okolností dostáváme na 3 týdny poukazy do Chorvatska lidem, kteří ještě se svámy. Bylo to nadějné. Po čase se stěně slalo narodila v 1974 dcera Lenka. Ovíl matčská podstatně delší. Když jsem si to s dětmi, jsem doma sálavidea a drobné vnučku. A slalo se říkalo při kopání si vyhodil koleno a byla s koho operace - rygma je to na delší čas. Nebylo neděle předvrat cizímu, tak jsem počítala jako sladovkou. Malá byla u batůk a pak šla hráky brzo do školy. Mac mělo batůk.

A tak nás všechny, i manželkou u když se každý pracoval kdekoliv v Československu. V roce 1983 dostáváme parcelu na kterou jsme čekali 10 let a tak se posúváme do stavby rodinného domu. Kde je jaro vědy vědom' vlastním' nároky, tvaru' parcel a půjčka jsme mohli slavit drougenuční dům i když my se byli mohli elko něco všechno pro sebe, ale naší finanční nedostatek nám všechno zkomplikoval. Stavíme na pomocí drahých sňatků a bratra a sestřiček. Nejdřív postavil ne vlastní příručí sklepní a plochu na dům, dům půjčka není možné. Abychom slavili když máme finanční, u příběhu 3 let vyhovujeme když máme postupně k prodeji. Rok 1986 uspěšně zakončujeme stavbu novas. V této době jsme oka synové, slavíme mámu' když byl v palci a matku' měl na ruce čas zájemců nesdíleti jiné bydlení. Stačilo nás to ještě, oběti i finance a rok 1989 nás okráhlí, tak abychom postupem času o vše nase půjčky. Abo provozovali jsme v poměrně dobrém a spokojoeném, když opět nastala myší' moc a počítala nejvíce kmínů. JED se dočela výběr kvůli a mohli jsme v demokratickém státě klesat. Zároveň s hypotékou na dům, JED se půjčil když koli pomocí drahé a mami' duchodový někdo. Syn se anebou mohl bydlet v bytovce v ležení' a my pronajímáme byt jak jinak v palci chotíčarovi a jsme nejednou ve vlastním bytě správci a domácí. Vždycky jsme do 3 hod. a prodáváme celý dům a stěhujeme se

do bylinky 2+1 a máme konečně klidný říval. Jenže oči nesou
asi nejsou jediný z mnohých, která náschna vlastní manželův v jeho-
ho času mě se dobykala a svrhla moje my. Věromouře a jáde se
dál. Moje měsíce byly formální, vlastilem mělo smíření, dlouho jsme
nedali práci. A v školníku ZDŠ byl ohromený spojený s prací, když
vase psal, pracoval 2 roky před úchodem a 2 roky už v úcho-
du, ale přišli mladší a duchodce musel opustit místo, kde se do toho
dokázal oslovit a nelibostné a oznamenání možnosti možnosti. Nejdřív se
letcův ránu ale slupovat se na jeho hřívost. Ja' prací nacházel
la převážně mamešní, uklivací. Pro nepohyblivost manžela se stěhu-
jeme v Velkých Popovicích do kralup n/oh. Z mě byl a také pomocí,
dceru ji tu vzdala a syn prosuje v AERU Odolenov Bdar. Prací mám
vídy a nacházejím se v některém toho celeho říči. Mám řidičák, jízdní
a prací si všechno myslal u samičkůnabalek + když už se průběhem i
podíval na manželův i když mám na čas i půvabek. Mám
možej i na říčalský dům v Kralupech n/oh, kde mohu
být a mít všechno. V některé části se stěhujem já, ale prací neopustím,
posiluje mě a jsem trochu meri lidmi. I když jsem dostala smíření
v rehabilitačních procesech jak se pojde lečitní Slapy, tak mozkové a cervické
v Cholibově kde byl tříkrát, ale nemoc se nevyčerpala. Takže jsem nastala
na delší čas prací na číslicce odpadních modulů - ulicek a pravdě-
la, zatímco ji se mnou spojený a silný mi rytoval. Toto a kva-

3/4 roku, kdy je byl manženi, si v tomto parížem nemohou být
pacienti stále živci, tak já se pravidlem do bytu a mého muže cházeli
do LDN. Sháním pro můj domov důchodců, v LDN můj byl na 3 prie-
sice. Předtakem po učitelských masážích DD u mě podaril domov ve
Velešíně v Červeném Mlyně. A tak u mě sírolovače ne
sírolovači. Je pravda mám sírolovaček pro sebe. Práce mi
druží nad rodou, jsem majetková také sama. Pro některý kontakt s lidmi
se pochodovali prodejci byly, kupují chalu na lázne, zleva je mám a
můj syn hydrolékář. Pořadala jsem se po výbore pro dům seniorů
Roudnice v Lhotě kde jsou lidé, kteří hledají společnost
stejně prostřednictvím akcí. Jsem tu kulturní akce, myslí, když
kterkouž klášteri měli domovy důchodců, zpívání, aktivity učení
a ručodělné práce. S můj mám stály kontakt, moc ho mě nena-
ponádá, strávil hodně v začátcích nemoci mluvou, ale pochumice si.
Moj sírolovač v pensionu byl spokojený, auto mi pomohlo dostávat se na
chalu nejem sama, mám přátelé. Chala je v hercešském místě a je krásná.
Právě se byl najde něco poopravit jeho brána, můj syn a mně udělaly to
je polička. Dělím svůj sírolovač pension, můj a chalu. Stourilo nám
více 5 let. Přišel čas myslit na budoucnost přemyslel pro sebe ekono-
micky. Je přece jen důchod je politika myslit na různé koliká.
Na chalu je to dálka, ji daleko dráží peníze a pacienti to být následkem do
pozdrošku. Tak dostačuje prodej chaly. Měl prodejcem chaly umírá

i můj muž. V Hulné Horě počítáme s dělní dílnou a rodovským
důchodem. Také v této době se mi stal účet, založený v neúplném
pracovní a byla operace krčku v Roudnici n/l. Títo roky po hodby,
pak se krček uvolňoval, bolesti stály, nařízená operační, druháč odříkla
až na 3/4 roku mohla učož o tom hradit konání operace k výšebního kloubu?
a filiformních. Po operaci jsem na 3 měsíce v domově důchodců na
rehabilitaci. Pak domov, kde jsem byla odkázana na určitou pomoc
jako malý, ohledy do ruky a docházela jsem všecky. Ale o sebe se ještě
postarám. Musí ještě dodat, že před operací se změnil můj čivot,
protože koncem v domově seniorů polž, krček do vlastního politika,
jménem ředitelce v domově se stal domovem proralebky m.
Nejakej se sem mohl, nemám kromě toho a odkázání a hledání
majetku. Stalo v této době, že syn bude měm svým nárokom a přítelem
mým, která prodává můj rod dům a stejně se blíží k pracovišti
mých syna, když je vedoucí na Čistecce odpadních rod v Kralupech.
pozval do Krátkova v Roudnici n/l. Shodou okolností je u
potoka domku pustárka, kde můžu po určité upravě mít svýj byt.
Bylo to herkej bydlení. Vypomáhalo jsem na parkovišti a jiné pomocné
práce na mytí skleněných domů a vahady. A následk po operaci byly ruce dostávány
jim v ruky. Spis měl jí pracovat o mě pacujov. Vše to převratil určitý
moment a je roč jinak. Stalo se syna příletky ně

po dvou operacích patří je nechopná práce a potřívá se její
star, přestala chodit a umírá v 58 letech. Lymfoni se také mění
více, sami si hledají lydkem oponští lydkem, dům je v dědičkách
dáv jejím dětem a zde jsou nespravedlnosti mezi sourozenci.
Náhradní lydkem násil u východí, což je to nejlepší. Ja také
musím lydkem opustit, ale se svárov. důvod je menstalé
bolesti kvůli v možné nemohoucnosti ne volím domov duchodce.
Mám rybí DD a Čes. Brode, kde října sedí a bralu nebo DD Ričá-
my u Prahy. Nejdříve se vkládali Ričámy a ja jsem mohla čekat, nase
lady mání syna a svoučata. Takže můj sínol potřívá v
DD na Karáčku skále Ričámy u Prahy. Je to jiný svět. Také při
nástupu mě poškodil i covid, ustala jsem. Jsem si blízci bláme se
synem a svoučaty, druhý syn je ženatý na Moravě a dcera je
v cizí zemi se synem svým v Ženevě v Drážďanech. Ale může
mují jak to jde. Posléze říjnu se společenská lidí a personál je
voličem napojí se do aktivit, které se tu nazývají. Hlavní
je řík ne vše podstatě jsou roholtik čas od času se nudím, ale
krykám si na svůj star a možnosti.